

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215402
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119215402.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkyne: T. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. E. XX, XXX XX G. - L. Š., právne zastúpenej: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 824,49 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/215/2019-75 zo dňa 06.07.2020, takto

rozhodol:

Zrušuje prvoinštančný rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

V odôvodnení uviedol, že Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 9C/92/2016 zo dňa 22.10.2018 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 824,49 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 23.04.2016 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Ďalej určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere nachádzajúca sa v časti 6 tohto dokumentu v znení ročná úroková sadzba úveru v rozsahu 79,49 % je pre neprijateľnosť neplatná a rozhodol o trovách úspešnej žalobkyne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.11.2018.

V prejednávanej veci nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie považoval za dôvodný, pretože žalobkyňa si úspešne v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/92/2016 voči žalovanému uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv zo strany žalovaného ako dodávateľa preukázaním, že tento realizoval výkon svojho práva na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výške zmluvného úroku a na jeho strane tak vzniklo bezdôvodné obohatenie prijatím úhrad nad istinu poskytnutého úveru. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, súd považoval s ohľadom na okolnosti prípadu a viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva žalobcu za primerané priznať primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur, ktorá suma zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Pri určení výšky vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia a u žalobkyne nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrášovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku, či rodinný život.

Dodal, že žalobkyňa sa v konaniach vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20Csp/246/2017, 19Csp/58/2018 a 11Csp/159/2018 domáha nároku na zaplataenie primeraného

finančného zadosťučinenia na základe iných právoplatných rozhodnutí a iných zmlúv o úvere než v predmetnom konaní.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prihliadajúc na to, že zásadu úspechu je treba uplatniť aj v konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania odvolanie žalovaný. Namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia z dôvodu absencie skutkových a právnych záverov, ktorým by sa preukázala dôvodnosť a výška zadosťučinenia vo výške 200,- eur. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, pretože súd sa dôsledne nezaoberal námietkou žalovaného, že žalobkyňa si uplatnila rovnaký nárok aj v inej sporovej veci. Výrok o trovách konania napadol jednak z dôvodu, že súvisí s výrokom vo veci samej a jednak z dôvodu, že nie je namieste aplikovať princíp, že výška primeraného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a že danosť nároku bola preukázaná. Uviedol, že uvedený spôsob rozhodovania je viazaný na to, že súd kvalifikuje rozhodujúce skutkové okolnosti iným spôsobom ako ich posudzoval žalobca pri podaní žaloby, prípadne vyjdú najavo ďalšie skutočnosti. V prejednávanvej veci žalobkyňa od počiatku neuvádzala žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa žalovaný mohol oprávnenne domnievať o danosti nároku vo výške žalovanej sumy. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby, naopak, obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

6. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, lebo výška priznanej náhrady primeraného finančného zadosťučinenia nie je preskúmateľná. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky vznesené žalovaným v odvolaní za dôvodné. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/92/2016 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 824,49 eura a určenia neplatnosti zmluvných podmienok. V odôvodnení rozhodnutia č. k. 9C/92/2016-118 zo dňa 22.10.2018 súd konštatoval, že: „...Okresný súd Prešov považuje úroky vo výške 79,49% ročne za úžerné plnenie (aj keď podľa jeho názoru z § 53 ods.1 OZ v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. - vyplýva, že cena plnenia nemôže byť neprijateľnou podmienkou a nemožno ju preskúmať z hľadiska jej neprimeranosti. To sa podľa súdu vzťahuje aj na kritérium dobrých mravov, pretože z hľadiska iného si posudzovanie primeranosti výšky úrokov predstaviť ani nemožno)... Okresný súd má za to, že zo strany žalovaného išlo

minimálne o nepriamy úmysel sa obohatiť vzhľadom na to, že je subjektom profesionálne poskytujúcim spotrebiteľské úvery a preto znalosť ovládania právnych predpisov vzťahujúcich sa na jeho činnosť by mala byť samozrejmosťou... Na základe vykonaného dokazovania tak súd má za to, že prejednávacia úverová zmluva je bezúročná z dôvodu, že dohodnutá úroková sadzba je neprijateľná a bezúročná a bez poplatkov z dôvodu, že neobsahuje rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Suma nad poskytnutú istinu a po započítaní časti platby žalobkyne na iný úver je bezdôvodným obohatením vo výške 824,49 €." Toto rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 6Co/3/2019-14 zo dňa 21.05.2019 rozsudkom prvoinštančného súdu potvrdil a skonštatoval, že: „Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom, že zmluvne „dojednaný“ úrok za poskytnutý úver vo výške 79,49 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako šesťnásobne prevyšuje priemerné úrokové miery podobného úveru v čase uzavretia zmluvy o úvere... Ako teda vyplýva z obsahu spisu úroková miera dohodnutá medzi stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.01.2008 podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poskytnutý úver je teda z uvedeného dôvodu bezúročný... V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom z ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky, má dodávateľ v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), pričom za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Odvolací súd navyše uvádza, že v zmluve absentuje aj údaj o priemernej RPMN, nakoľko tento údaj v bode 6. zmluvy (údaje o schválenom úvere) vôbec nie je vyplnený. Záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol preto správny.“

Z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Prešov 9C/92/2016-118 zo dňa 22.10.2018 v spojení z rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/3/2019-154 zo dňa 21.05.2019 je preto zrejme, že žalovaný ako dodávateľ sa v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou ako spotrebiteľkou dopustil porušenia práv spotrebiteľa jednak tým, že porušil jeho povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 4 ods. 2 písm. i), k), zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o zákonné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa a jednak tým, že do zmluvy zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sa priečia dobrým mravom a teda sú v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

7. Z obsahu odôvodnenia priznanej výšky primeraného finančného zadostučinenia však nie je zrejme, z akých dôkazov a zistených skutkových okolností súd vychádzal pri posudzovaní rozsahu priznaného nároku žalobkyne. Z obsahu odôvodnenia nevyplýva, akými právnymi úvahami sa súd riadil, keď žalobe vyhovel čo do sumy 200,- eur. Súd prvej inštancie síce uviedol, že pri úvahe o výške primeraného finančného zadostučinenia vychádzal z okolností prípadu a viacnásobného porušenia práva spotrebiteľa, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, o aké okolnosti konkrétne ide, okrem toho, že ide o viacnásobné porušenie práva spotrebiteľa, a či a ako žalobkyňa pociťovala ujmu spôsobenú žalovaným. Súd nijako bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobca má nárok na sumu v rozsahu 200,- eur, ani intenzitu zásahu do práva žalobcu, ktorú pre určenie rozsahu jeho nároku na primerané finančné zadostučinenie považoval za rozhodnú.

Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadostučinenia v prvom rade žalobkyňa musí tvrdiť a označiť dôkazy na individualizáciu nároku. Pre určenie výšky nároku musí objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pociťovala a prežívala. Následne prvoinštančný súd pri stanovovaní výšky priznaného primeraného finančného zadostučinenia odôvodní priznanú výšku presvedčivo, lebo výška primeraného finančného zadostučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hrozacej ujmy, okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadostučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobkyňu objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie, resp. na kompenzáciu majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

8. Keďže rozsudok je nepreskúmateľný, odvolací súd ho vrátane výroku o trovách konania postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP. V prípade, pokiaľ žalobca preukáže zlý zámer na strane žalovaného, súd by mal tieto okolnosti vyhodnotiť v úvahe o primeranú výšku nároku.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.